

$$d_0 \leq d_3 + d_4, \quad (12)$$

като равенство се достига само в частните случаи, когато или $d_3 = 0$, или $d_4 = 0$.

Факторните влияния d_3 и d_4 обясняват преструктурирането на сравняваните структури F_1 и F_2 . За примерните структури могат да се въведат понятията преструктуриране в **широк** и **тесен** смисъл. По принцип всяка структурна промяна може да се разглежда като преструктуриране в широк смисъл. За преструктуриране в тесен смисъл се говори при промяна в подредбата по големина на относителните дялове.

И така, общото изменение между примерните структури F_1 и F_2 се обяснява от факторните влияния $d_3 = 0.0765$ и $d_4 = 0.1571$, които удовлетворяват неравенството на триъгълника $0.2083 < 0.0765 + 0.1571$. Приведените данни показват, че d_4 е оказвало два пъти по-голямо влияние в сравнение с d_3 , поради което за изследваните примерни структури F_1 и F_2 се отчита преструктуриране в тесен смисъл от първи вид, защото първите два относителни дяла сменят своите места. За преструктуриране от втори вид може да се говори при структурите F_1 и F_3 (фиг. 1). При тях също се отчита промяна в подредбата, но вторият и третият относителен дял сменят своите места.

Приведеният алгоритъм за разлагане на общото структурно изменение d_0 на факторни влияния d_3 и d_4 при примерни статистически структури е в сила и при сравняване на n -мерни структури ($n \geq 3$). При наличието на персонални компютри програмната реализация на така подробно разписания алгоритъм не представлява трудност.

РАЗВИТИЕ НА ВЪЗРАСТОВАТА СТРУКТУРА НА НАСЕЛЕНИЕТО S17 ЗА ПЕРИОДА 1920-2000 Г.

Развитието на възрастовата структура на населението в страната за периода 1920-2000 г. се извършва с помощта на системата измерители: Евклидовото разстояние d_0 и K_d , характеризиращи общо-

то структурно различие; разстоянията d_1 и d_2 , характеризиращи посоката на изменение спрямо равномерната структура E ; факторните влияния d_3 и d_4 , характеризиращи съответно промяната в степента на неравномерност и промяната в посоката на неравномерност.

При изследването се разглеждат петгодишни възрастови групи, т. е. структурата S17. Съответната структура за 1920 г. се приема за **базисна**. Определянето на структурните промени по отделни години на разглеждания период спрямо базисната структура дава възможност въз основа на факторните влияния d_3 и d_4 за графично представяне насочеността на структурната динамика и на тази основа - отграничаване на отделни периоди в нейното развитие.